

ESCENA 10

EL REI

El planeta del Rei.

El rei seu, vestit de porpra i d'ermeni en un tron molt senzill però majestuós.

REI: Ah!, vet aquí un súbdit!

PETIT PRÍncep: Com em pot reconèixer si no m'havia vist mai?

REI: Acosta't, que et vegi millor...

EL PETIT PRÍncep busca un lloc per seure, però finalment es queda dret. I badalla.

REI: Badallar en presència d'un rei és contrari a l'etiqueta. T'ho prohibeixo.

PETIT PRÍncep: No puc estar-me'n. He fet un viatge molt llarg i no he dormit...

ESCENA 11
EL VANITÓS

El PETIT PRÍncep, agafat als ocells, arriba al segon planeta.

VANITÓS: Mira un admirador
Ahà! Oh Oh!
Acosta't i no tinguis por.
M'agrada tan com sóc.

(Saluda amb el barret)

PETIT PRÍncep: Quin barret tan divertit!

VANITÓS: Oi que sí? Oi que sí?
És per saludar
als qui m'admiren
des de bon matí.

PETIT PRÍncep: Ah sí?

VANITÓS: Fixa't, pica de mans!

PETIT PRÍncep: Ho hauré de provar

(Petit Príncep pica de mans i el Vanitós Saluda)

VANITÓS: Realment m'admires molt

PETIT PRÍncep: Sí, però digue'm...
Què vol dir admirar?

VANITÓS: Vol dir que reconeixes
que sóc molt ben plantat
que vaig molt ben vestit
que sóc jove, guapo i ric
que no tinc enemics
sóc el més divertit
sóc tan intel·ligent...

PETIT PRÍncep: Però si aquí no hi ha gent...

VANITÓS: Però no ho pots evitar
és impossible controlar
no tens cap altra opció

sóc el millor
i m'has d'admirar
Mira'm, mira'm!

PETIT PRINCEP:

Ja et miro!

VANITÓS:

No hi ha ningú que em guanyi
de tots sóc el millor
a mi el mirall m'estima
però en canvi a tu no.
No tinc ni un sol defecte
Tot el meu cos és perfecte
sóc tan intel·ligent...

PETIT PRÍNCEP:

Però si aquí no hi ha gent...

VANITÓS:

Però no ho pots evitar
és impossible controlar
no tens cap altra opció
sóc el millor
I què?
I m'has d'admirar...
Mira'm!

EL PETIT PRÍNCEP pren el fil amb els ocells i surt volant.

ESCENA 12
L'HOME DE NEGOCIS

El planeta és ple de xifres i calculadores i L'HOME DE NEGOCIS ni aixeca la vista.

PETIT PRÍncep: Bon dia. Teniu el cigarret apagat.

L'HOME DE NEGOCIS: Tres i dos fan cinc
cinc i set fan dotze
dotze i tres fan quinze
no em puc descomptar

PETIT PRÍncep: Descomptar per què?

L'HOME DE NEGOCIS: Encara ets aquí? Cinc-cents un milions de... Ja no ho sé... Tinc tanta feina!
Sóc seriós, jo, no m'entretinc amb bestieses! Dos i cinc, set...

PETIT PRÍncep: Cinc-cents un milions de què?

L'HOME DE NEGOCIS: Fa cinquanta-quatre anys que visc en aquest planeta i només he estat destorbat tres vegades. La primera, fa vint-i-dos anys, va ser un borinot que vés a saber d'on havia caigut. Feia un soroll espantós i em vaig equivocar quatre vegades en una suma. La segona vegada, fa onze anys, va ser un atac de reuma. No faig prou exercici. No tinc temps de passejar. Sóc seriós, jo. La tercera... aquesta! Deia, doncs, cinc-cents un milions...

PETIT PRÍncep: Milions de què?

L'HOME DE NEGOCIS: Milions d'aquestes cosetes que es veuen de vegades al cel.

PETIT PRÍncep: Mosques?

L'HOME DE NEGOCIS: No, home, no, unes cosetes que brillen.

PETIT PRÍncep: Abelles?

L'HOME DE NEGOCIS: No. Unes cosetes daurades que fan somiar els ganduls. Però sóc un home seriós, jo! No tinc temps de somiar.

PETIT PRÍncep: Ah!, ¿estels?

L'HOME DE NEGOCIS: Això mateix. Estels.

PETIT PRÍncep: I què fas amb els cinc-cents milions d'estels?

L'HOME DE NEGOCIS: Cinc-cents u milions. Els posseeixo.

PETIT PRÍncep: Posseeixes els estels? Jo he vist un rei que posseix...

L'HOME DE NEGOCIS: Els reis no posseeixen res. «Regnen sobre». És molt diferent.

PETIT PRÍncep: I de què et serveix posseir els estels?

L'HOME DE NEGOCIS: Em serveix per ser ric.

PETIT PRÍncep: I de què et serveix ser ric?

L'HOME DE NEGOCIS: Per comprar altres estels, si algú en troba.

PETIT PRÍncep: *(Per ell)* Aquest raona una mica com el borrarxo... Com es poden posseir els

estels?

L'HOME DE NEGOCIS: Els puc dipositar al banc.

PETIT PRÍncep: Què vol dir això?

L'HOME DE NEGOCIS: Vol dir que escric en un paperet la quantitat d'estels que tinc. I després tanco aquest paper amb clau en un calaix.

RESULTAT

I tres i dos fan cinc i set fan dotze
I tres fan quinze si sumem cinc més fan vint
Ara no em puc desconcentrar
Deu per dos fan vint més deu fan trenta
Si sumem els altres vint que ja tenia
Són cinquanta en total

No tinc temps per riure no tinc temps per passejar
L'única cosa que m'importa és tenir el resultat
aquest és el sistema, no em puc descomptar
Si m'equivoco hauré de tornar a començar

Cinc-cents milions d'estels per guardar al banc
Si vaig sumant-los d'un en un
Sé que són meus i sé que ja no els perdré mai
Vigila amb la resta tot està ben calculat
Sé que demà no tindrè festa
però això a mi m'és ben igual

No tinc temps per riure no tinc temps per passejar
L'única cosa que m'importa és tenir el resultat
aquest és el sistema, no em puc descomptar
Si m'equivoco hauré de tornar a començar

I són cent-vint-i-set i sumo quinze
I la cosa se'm complica, on estava?
Sí! Són cent-quaranta-dos
Me n'emporto quatre que després les restaré
Als quatre cents que falten
Per sumar al milió

Seràn dos-cents d'una centena

Més tres mil que reservava
Per sumar-los als vuit-cents setanta-cuatro coma sis
No m'he deixat res, un terç de tres
i quatre quarts coma catorze
I ja sumem cinquanta mil

Poso un zero, trec un zero, hi ha una coma aquí pel mig
Aquesta xifra és massa llarga, l'hauré de partir
Per on anava? Ara no puc despistar-me
La darrera operació sumava més de quatre cents cinquanta tres

Milió per aquí milió per allà, la cosa m'ha de quadrar
Fes-t'ho com vulguis però jo avui penso tenir el resultat
Si vaig sumant-los mica en mica i ara em rasco que aquí em pica
Acabaré tenint-t'ho tot ben controlat

Una galàxia, tres galàxies a l'espai sideral
Que no hi ha estrella que s'escapi, passaran pel sedaç
Estel amunt estel avall, això és tot un terrabastall
Em passaré tota la vida aquí sumant

No tinc temps per riure no tinc temps per passejar
Lúnica cosa que m'importa és tenir el resultat
aquest és el sistema, no em puc descomptar
Si m'equivoco hauré de tornar a començar

Pren el fil dels ocells i vola cap a un altre planeta.